

РЕШЕНИЕ

№ 1390

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-24, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Богданова

при участието на секретаря Вяра Евг. Баева
като разгледа докладваното от Милена Богданова Търговско дело № 20221100902318 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Е.С.В.“ ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“****” чрез адв. И.Т. от ВАК срещу "П.С.Е." ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“****”, представлявано от Д. А., с която е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в общ размер на 84 045,86лв., от които 64 664,48лв., представляващи главница по частично платена фактура №1000001066 от 16.12.2019г. /от общ размер на 126 664,48лв. за услуга по нарязване на желязо/ и мораторна лихва в размер на законната лихва от 19 381,38лв. за периода 01.01.2020г. до 14.12.2022г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендират се разноски.

Ищецът твърди, че „П.С.Е.“ ЕООД, е било в търговски отношения с „Е.С.В.“ ЕООД в периода от април 2019г. до началото на 2021г. Твърди, че „П.С.Е.“ ЕООД му е възложило услуга по нарязване на желязо/метали от „Електрофилтри на блокове 1,2 и 3 на ТЕЦ Варна ЕАД, с. Езерово, като за услугата страните договорили сумата в размер на 126 664,48лв. с нулева ставка на ДДС, дължима на изпълнителя след нарязване на желязото/метали от първоначалното разкомплектоване на филтрите и свързващите ги системи, както и че „П.С.Е.“ ЕООД, ще заплаща на изпълнителя за горницата над 1000 тона нарязан метал по цена 126,66лв. на тон от „Електрофилтри на блокове 1,2 и 3 на ТЕЦ Варна ЕАД. Твърди се, че през м.12.2019г. уговорената дейност по нарязване на желязо/метали е била приключена и работата е била приета от възложителя. Между дружествата е имало уговорка „Е.С.В.“ ЕООД да издаде фактура за осъществената услуга като е била издадена такава с №1000001066/16.12.2019г. за сумата от 126 664,48лв. Била е предоставена на възложителя „П.С.Е.“ ЕООД, като последното дружество е заплатило по банков път частично сумата от 62 000лв. и е останало задължено за сумата от 64 664,48лв. Поради забава в плащането ищецът претендира и мораторна лихва.

Сочи, че във връзка с изпълнението на договора с ответника били закупени скъпопоструващи машини и били наети допълнително 24-ма служители. Не става ясно в каква

връзка се излагат тези твърдения.

В срока по чл.367 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба. Ответникът оспорва предявените искове по основание и размер, като излага следното.

Оспорва твърденията на ищеца, че страните са били в договорни отношения за твърдения в исковата молба период, а именно от април 2019 г. до началото на 2021г. Сочи, че ищцовото дружество било наето от ответника за пробен период за извършването на услуга по нарязване на желязо/метали на Електрофилтри на ТЕЦ Варна ЕАД, с. Езерово. Твърди, че правоотношението било прекратено, считано от 19.12.2019г. Твърди, че търговските правоотношения между страните били прекратени поради некачествено изпълнение на възложените работи по договор за изработка, изразяващо се в неспазването на максимални размери по международен/вътрешен стандарт/номенклатура за нарязване на скрап. Некачественото изпълнение е било установено на междинна проверка, вследствие на което ответникът бил сключил договори за същата услуга с други подизпълнители. Първият договор с друг подизпълнител бил от дата 01.11.2019г. Оспорва съществуването на договорни отношения с ищеца по възлагането на услуга за нарязването на желязо/метали на Електрофилтри на блокове 1, 2 и 3 на ТЕЦ Варна след 18.12.2019г. Оспорва твърдението на ищеца относно количеството тонове, които бил изпълнил и за което претендира вземане по фактура № 1000001066/16.12.2019г., както и че такова количество било прието от него. Оспорва и твърдения размер на единична цена от 126.66лв.

В условията на евентуалност прави възражение за прихващане с вземане, което има към ищеца на стойност 10497.45лв. по фактура № 1000000015/01.06.2020г., представляващо дължимо възнаграждение за доставяне на отпадъчна мед от бракувани собствени активи по неформален договор. Сочи, че ищецът е следвало да заплати сумата по фактурата до 15.06.2020г. Доколкото ищецът не бил извършил плащане, бил в забава и дължал мораторна лихва в размер на 2 958.69 лв. за периода от 16.06.2020 г. до 16.03.2023 г., както и законна лихва до датата на изпълнение на паричното задължение.

В законоустановения двуседмичен срок ищецът е упражнил правото си да депозира допълнителна искова молба.

Оспорва твърденията на ответника, че ищцовото дружество не е изпълнило точно задълженията си по договора. Оспорва и твърденията във връзка с превъзлагането на услугите на други подизпълнители, което да е било наложително поради некачественото изпълнение от страна на ищеца. Сочи, че договорите били сключени във връзка с други услуги, извън предмета на процесните взаимоотношения. По направеното възражение за прихващане ищецът оспорва да е сключвал с ответника твърдения договор от 01.06.2020 г., както и твърдението да му е доставяна въпросната стока.

В срока по чл. 373 от ГПК е депозирал допълнителен отговор от ответника.

В него се оспорва автентичността на представения от ищеца договор № 23-05/15.04.2020 г. Оспорва същият да е подписан от управителя на дружеството-ответник – Д. А . . Прави възражение по чл.301 от ТЗ, като твърди, че подписването на договора представлява действие извършено без представителна власт и че дружеството е разбрало за него едва с получаването на препис от допълнителната искова молба, с която документът е представен. Прави възражения по доказателствените искания на ищеца. Прави искане по чл. 183, ал. 1 от ГПК за представяне на процесния договор в оригинал. Иска допускането на съдебно-графологична експертиза. Иска допускането на един свидетел за установяване на обстоятелствата, свързани с неточно изпълнение на възложената услуга. Прави и ново възражение за прихващане на сума от 33 600 лева, претендирана като претърпени вреди – заплатено от ответника възнаграждение на „С.т.Б.“ЕООД за пренарязване на описано в Констативен протокол от 31.03.2022г. дефектно нарязано от “Е.С.В.“ЕООД желязо.

Ищецът „Е.С.В.“ ЕООД предявява обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 във вр. с чл. 258 и 266 от ЗЗД - за заплащане на задължение по фактура 1000001066/16.12.2019 г. в размер на 64 664.48 лева, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на предявяване на иска до окончателното

изплащане, и иск с правно основание по чл.86 от ЗЗД за изплащането на обезщетение за забава в размер на 19 381.38 лева за периода от 01.01.2020 г. до 14.12.2022г.

Предявени са на осн. чл.103 ЗЗД: 1. възражение от „П.С.Е.“ ЕООД, ЕИК **** срещу „Е.С.В.“ ЕООД, ЕИК **** за прихващане със сумата от 10 497.45 лева, представляваща главница по фактура № 1000000015/01.06.2020 г., ведно със законна лихва за забава, считано до датата на прихващането, както и лихва за забава в размер на законна лихва върху главницата за периода от 16.06.2020 г. до 16/03/2023 г. в размер на 2 958.69 лева; 2. възражение за прихващане от „П.С.Е.“ ЕООД срещу „Е.С.В.“ ЕООД на сума от 33 600 лева, претендирана като претърпени вреди – заплатено от ответника възнаграждение на „С.т.Б.“ ЕООД за пренарязване на описано в Констативен протокол от 31.03.2022г. дефектно нарязано от „Е.С.В.“ ЕООД желязо.

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че фактура №1000001066 от 16.12.2019г. на стойност 126 664,48 лева е осчетоводена своевременно в счетоводството на „П.С.Е.“ ЕООД, вкл. същата фактура е включена в дневника за покупки по ЗДДС на ответника, респ. в справка-декларация по ЗДДС за м.декември 2019г. Тази фактура е осчетоводена и в счетоводството на ищеца и в справка-декларация по ЗДДС за м.12.2019г. Извършените плащания от „П.С.Е.“ ЕООД по посочената фактура са в общ размер на 62 000 лева. В счетоводствата на ищеца и ответника е осчетоводена своевременно и фактура №1000000015 от 01.06.2020г. на стойност 10 497,45 лева /издадена от „П.С.Е.“ ЕООД за доставена стока на „Е.С.В.“ ЕООД/, като същата фактура е отразена и в дневниците на дружествата за покупка/продажба по ЗДДС и в справките декларации по ЗДДС за съответния месец.

По делото е допусната и съдебно-графологична експертиза, по която обаче след като не е представен оригинал на документа, който е следвало да бъде изследван /а именно Договор №2305 от 15.04.2020г./, съдът е отменил определението си за допускане.

За изясняване на делото от фактическа страна съдът е допуснал събиране на гласни доказателства чрез разпит на поисканите свидетели.

От показанията на свидетеля Д.К. се установява, че на територията на ТЕЦ Варна, където е работил от началото на м.декември 2019г. до средата на 2020г. се е режело скрап. На този обект винаги е имало представител и на „Е.С.В.“ ЕООД – И.П. и на „П.С.Е.“ ЕООД-Т.А.. И.П. е присъствал почти винаги при предаване на нарязания скрап. Тогава офисът на представителя на „П.С.Е.“ ЕООД е бил на територията на ТЕЦ-а, а фирмата, която е купувала нарязаното желязо е била на пристанище Леспорт. Свидетелят е извозил 70-80% от нарязаното желязо, което се е депонирало на пристанището. Издавали се товарителници. Това се е случило в началото-края на декември 2019г. и после през 2020г. Когато свидетелят е започнал работа през декември 2019г. вече е имало на площадката на ТЕЦ-а нарязано желязо. Правил е по 12 курса за извозване на ден. На работната площадка тогава са били както работниците на „Е.С.В.“ ЕООД, така и хора от други фирми, които доставяли газ, кислород.

Свидетелят Д.М. – бивш работник в „Е.С.В.“ ЕООД уточнява технологията на работа преди и по време на рязане на скрап от това дружество на площадката на ТЕЦ Варна, както и големината на филтрите, които са били рязани. Работата, на която той е присъствал е била от април 2019г. до април 2020г. На площадката са били Т.А. и И.П.. През това време на площадката не е имало друга фирма.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното.

Отношенията между страните следва да се квалифицират като такива по договор за изработка, съгласно който изпълнителят се е задължил на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение. Законът не изисква изрична форма на договора за изработка – последният е неформален, като за да възникнат права и задължения между страните е достатъчно те да се споразумеят устно относно вида на работата, срока и размера на възнаграждението. В случая страните по

договора са търговци - съгласно чл.286 от ТЗ договорът между тях се определя като търговска сделка. За действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон. С оглед горното, приетите по делото доказателства, както и изричното изявление на ответника в отговора на исковата молба относно „наемането“ на “Е.С.В.” ЕООД за нарязване на желязо, съдът намира, че между тях е съществувала валидно сключена търговска сделка за изработка. Това правоотношение е било в сила между страните поне до 18.12.2019г., за което признава и ответното дружество, което се доказва и от процесната фактура, издадена на 16.12.2019г. Обстоятелството дали между страните е съществувало правоотношение след 18.12.2019г. е без значение за спора, доколкото се претендира частично неплащане по фактурата от 16.12.2019г. за извършена вече работа до тази дата, поради което не се обсъждат твърдения и доказателства за възникнали отношения между страните след тази дата. Съдът счита, че е без значение за спора и обстоятелството дали ответното дружество е ангажирало трети лица /посочени от него като „К.-м. т.“ ЕООД и „С.т.Б.“ ЕООД/, тъй като наемането на други дружества за същата работа не доказва неизпълнение от страна на изпълнителя “Е.С.В.” ЕООД.

Съгласно чл.261, ал.1 от ЗЗД изпълнителят по договор за изработка е длъжен да изпълни работата така, че тя да бъде годна за обикновеното или предвиденото в договора предназначение. Поръчващият може да проверява изпълнението на договора във всяко време, стига само да не пречи на изпълнителя. Ако при извършване на работата изпълнителят се е отклонил от поръчката или ако изпълнената работа има недостатъци, поръчващият може да иска: поправяне на работата в даден от него подходящ срок без заплащане или заплащане на разходите, необходими за поправката, или съответно намаление на възнаграждението. Ако отклонението от поръчката или недостатъците са толкова съществени, че работата е негодна за нейното договорно или обикновено предназначение, поръчващият може да развали договора. Съгласно чл.264 от ЗЗД след извършване на работата поръчващият е длъжен да я приеме, като при приемането той трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно. За такива недостатъци поръчващият трябва да извести изпълнителя веднага след откриването им. Ако поръчващият не направи такива възражения, работата се счита приета.

Според обема на правата и задълженията по този вид договор, както и твърденията на страните, спорът в процеса се свежда до това каква част от възложената работа е извършена, приета ли е от възложителя, имало ли е недостатъци при изпълнението и каква цена е следвало да плати възложителят на изпълнителя при условие, че страните не са договорили писмено цената.

От събраните доказателства се установи извършена работа от страна на ищеца, но нито той, нито ответникът доказаха точното количество желязо, което е нарязано от изпълнителя по договора “Е.С.В.” ЕООД. Представените от ищеца кантарни бележки не могат да установят това поради обстоятелството, че същите са от една и съща дата /а според твърденията на ищеца и показанията на св.М., предаването на нарязания скрап се е извършило не в един ден/, в тях е посочено само едно дружество /различно от страните/, не става ясно кой е предавал тази скрап и дали тя е била от нарязаната от ищеца такава. В тази връзка страните не установиха изрично каква част от възложената работа е извършена.

Твърденията на ответника за некачествено изпълнена работа от страна на “Е.С.В.” ЕООД не се установиха доколкото като поръчващ е могъл да проверява изпълнението по всяко време и в случай, че е установил недостатъци в работата, да се възползва от дадените му от закона права – или да иска поправка в даден от него подходящ срок без заплащане, или да иска заплащане на разходите, необходими за поправката, или съответно намаление на възнаграждението. Не се установи ответникът-възложител да е предприемал такива действия. Едва в настоящия процес /повече от три години след издаване на процесната фактура/ същият прави възражение за некачествено изпълнена работа. Съгласно чл.303а, ал.4, изр.второ от ТЗ срокът за преглеждане или приемане е 14 дни от получаване на стоката

или услугата. От събраните по делото доказателства се установява, че работата е извършена най-късно на 16.12.2019г., като срокът за преглеждане и приемане от страна на възложителя „П.С.Е.“ ЕООД е бил до 30.12.2019г. Съгласно чл.264, ал.2 от ЗЗД при приемането възложителят трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно; за такива недостатъци поръчващият трябва да извести изпълнителя веднага след откриването им. Ответникът-възложител не установи да е известил изпълнителя за недостатъци на работата на последния, поради което съдът приема, че е приел работата без забележки за недостатъци. Представеният от ответника Констативен протокол от 31.03.2022г., подписан между него и „С.т.Б.“ ЕООД не може да установи или ангажира некачествено изпълнена работа от трето лице /в случая от ищеца “Е.С.В.“ ЕООД/, доколкото: 1. този протокол е съставен на основание договорености между дружества, различни от ищеца; 2. не носи подписа на ищеца, съответно не може да го ангажира; 3. съставен е повече от две години след издаването на фактурата за извършена работа от страна на ищеца.

След приемане на работата възложителят е длъжен да плати договореното възнаграждение. За това ищецът-изпълнител е издал фактура №1000001066 от 16.12.2019г. на стойност 126 664,48 лева. Въпреки, че страните не доказаха размер на изрично договорено възнаграждение, от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установи, че фактурата е осчетоводена своевременно в счетоводството на „П.С.Е.“ ЕООД, вкл. същата фактура е включена в дневника за покупки по ЗДДС на ответника, респ. в справката-декларация по ЗДДС за м.декември 2019г. В такъв случай „П.С.Е.“ ЕООД е направил недвусмислено изявление за задължението си по тази фактура пред държавен орган, изявление, което освен че доказва съществуването на дълг в такъв размер, признава и такова задължение към кредитора “Е.С.В.“ ЕООД. Съгласно константна съдебна практика на ВКС отразяването на фактура в счетоводството на купувача /в случая възложителя/, включването ѝ в дневника за продажбите по ЗДДС и ползването на данъчен кредит по нея представляват признание на задължението и доказват неговото съществуване. Ако едно задължение е било неправилно осчетоводено, длъжникът по него е следвало да направи изрично и веднага изявление, че не дължи, което изявление да достигне до насрещната страна. Такова изявление от страна на „П.С.Е.“ ЕООД не е направено. Напротив „П.С.Е.“ ЕООД е започнало да плаща по фактурата, като е платило частично същата в периода 14.01.2020г.-11.06.2020г. Макар, че частичното плащане не представлява признаване на цялото задължение, а само на платената част от него, относно останалата част задължението е било признато от страна на ответника още през м. декември 2019г. с включването му в счетоводството и в дневника за продажбите по ЗДДС. Възражение, че не дължи въобще „П.С.Е.“ ЕООД прави едва в настоящия процес.

С оглед изложените мотиви съдът приема, че от дължимата по фактура №1000001066 от 16.12.2019г. сума от 126 664,48 лева, „П.С.Е.“ ЕООД е платило частично 62 000 лева. Остатъкът от 64 664,48 лева се дължи на “Е.С.В.“ ЕООД.

Относно претендираната от ищеца лихва за забава в размер на 19 381,38 лева. Съгласно чл.303а, ал.3 от ТЗ при търговска сделка ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане. Когато денят на получаване на фактурата или поканата за плащане не може да се установи или когато фактурата или поканата са получени преди получаване на стоката или услугата, срокът започва да тече от деня, следващ деня на получаване на стоката или услугата, независимо че фактурата или поканата за плащане са отпреди това. В случая получаването на фактурата не се оспори от ответната страна, като освен това същата е платила по тази фактура първо частично плащане на 14.01.2020г., поради което съдът приема претенцията за лихва в посочения размер и за посочения период за основателна и същата следва да бъде присъдена на ищеца.

По направените от ответника възражения за прихващане на сумата от 10 497,45 лева главница по издадена от него фактура №1000000015 от 01.06.2020г. за доставена на “Е.С.В.“

ЕООД отпадъчна мед, както и 2 958,69 лева обезщетение - лихва за периода 16.06.2020г.-16.03.2023г., както и на сумата от 33 600 лева, претендирана като претърпени вреди – заплатено от ответника възнаграждение на „С.т.Б.“ ЕООД за пренарязване на описано в Констативен протокол от 31.03.2022г. дефектно нарязано от “Е.С.В.” ЕООД желязо, съдът намира възражението за сумите по първото основание за основателно, а по второто – за неоснователно.

Ответникът „П.С.Е.“ ЕООД е издал фактура №1000000015 от 01.06.2020г. за доставена на “Е.С.В.” ЕООД отпадъчна мед, която фактура е на стойност 10 497,45 лева. Въпросното задължение от страна на “Е.С.В.” ЕООД е оспорено в процеса, като издалия фактурата не доказва доставянето на стоката по фактурата. Въпреки това се установи, че посочената фактура е осчетоводена в счетоводството на “Е.С.В.” ЕООД и е отразена в дневниците на дружествата за покупка/продажба по ЗДДС и в справките декларации по ЗДДС за съответния месец. С оглед това съдът препраща към мотивите си по-горе относно осчетоводяване на фактура №1000001066 от 16.12.2019г. – с действията по осчетоводяване и включване в дневника за покупка по ЗДДС “Е.С.В.” ЕООД е направило недвусмислено изявление за задължението си по тази фактура пред държавен орган, изявление, което доказва съществуването на дълг в такъв размер и се признава такова задължение към кредитора. В тази връзка претенцията на ответника е основателна за сумата по фактурата и за начислената лихва за забава за периода 16.06.2020г.-16.03.2023г.

Относно второто възражение за прихващане – на сума от 33 600 лева претърпени вреди, същото, освен че е преклудирано в настоящия процес като направено несвоевременно е и неоснователно. За да бъде основателна претенция за обезщетение за нанесени имуществени вреди вследствие неизпълнение на договор и за да възникне имуществената отговорност за такива вреди, трябва в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти: 1) да е налице деяние /действие или бездействие/; 2) противоправност /несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение/; 3) да са настъпили вреди или неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения, които могат да бъдат под формата на намаляване на неговия патримониум, представляващо претърпени загуби, или непостъпване в неговия патримониум на очаквано благо, за което има с висока степен на сигурност на постъпването, представляващо пропуснати ползи; 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени вреди, което означава, че вредоносният резултат следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента и 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в чл. 45, ал.2 ЗЗД оборима презумпция се предполага. Ответникът не доказва нито един от горните факти.

С оглед изложените мотиви на ищеца следва да бъдат присъдени претендираните суми за главница от 64 664,48 лева и лихва от 19 381,38 лева, намалени с уважените суми по възражението за прихващане – главница от 10 497,45 лева и лихва от 2 958,69 лева.

Претендираните разноски се уважават според изхода на делото - на ищеца се присъждат според уважената част - 9 164,84 лева, от които 6 047,28 лева адвокатско възнаграждение и 3 117,56 лева-платена д.т. и депозит за вещо лице., на ответника върху уважената прихваната сума - 1 617,01 лева, от които 1 558,57 лева адвокатско възнаграждение и 58,44 лева-платена д.т. и депозит за вещо лице.. Съдът счита възражението, направено от страна на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца за неоснователно, доколкото същото е определено съгласно Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

Осъжда "П.С.Е." ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София,

ул.“***** да заплати на „Е.С.В.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“***** сумата от 54 167,03 лева /петдесет и четири хиляди сто шестдесет и седем лева и 3ст./, представляваща главница по частично платена фактура №1000001066 от 16.12.2019г., както и сумата от 16 422,69 лева /шестнадесет хиляди четиристотин двадесет и два лева и 69ст./ - обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода 01.01.2020г. - 14.12.2022г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, като за разликата до претендирания размер за главница – 64 664.48лв. и за мораторна лихва – 19 381,28лв. отхвърля иска като погасен чрез прихващане.

ОСЪЖДА "П.С.Е." ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“***** да плати разноски в полза на „Е.С.В.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“*****, в размер на 9 164,84 лева, /девет хиляди сто шестдесет и четири лева и 84ст./ от които 6 047,28 лева /шест хиляди четиридесет и седем лева и 28ст./ адвокатско възнаграждение и 3 117,56 лева/три хиляди сто и седемнадесет лева и 56ст./ платена д.т. и депозит за вещо лице.

ОСЪЖДА „Е.С.В.“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“***** да плати разноски в полза на "П.С.Е." ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“***** в размер на 1 617,01 лева/хиляда шестстотин и седемнадесет лева и 01ст./, от които 1 558,57 лева/хиляда петстотин петдесет и осем лева и 57ст./ адвокатско възнаграждение и 58,44 лева /петдесет и осем лева и 44ст./ платена д.т. и депозит за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____